

מסכת ברכות

פרק ד

א. תפלה השחר, עד חצות. רבי יהודה אומר, עד ארבע שעות. תפלה המנחה עד הערב. רבי יהודה אומר, עד פלוג המנחה. תפלה הערב אין לה קבע. ושל מוספין כל היום. רבי יהודה אומר, עד שבע שעות:

ב. רבי נחוניא בן הקנה קיה מתפלל בכניסתו לבית המקדש וביציאתו תפלה קצרה. אמרו לו, מה מקום לתפלה זו. אמר להם, בכניסתי אני מתפלל שלא הארץ תקלה על ידי, וביציאתי אני נתן הוראה על חלקיו:

ג. רבנן גמליאל אומר, בכל יום מתפלל אדם שמנה עשרה. רבי יהושע אומר, מעין שמנה עשרה. רבי עקיבא אומר, אם שגורה תפלה בפיו, יתפלל שמנה עשרה. ואם לאו, מעין שמנה עשרה:

ד. רבי אליעזר אומר, העוצה תפלה קבע, אין תפלה תחנונים. רבי יהושע אומר, המהלך במקום סכנה, מתפלל תפלה קצרה.

אומר, הושע השם את עמך את שאירת ישראל, בכל פרשנת העבר
יהיו צרכיהם לפניה. ברוך אפה ה' שומע תפלה:

ה. היה רוכב על החמור, ירד. ואם אינו יכול לירד, יחזיר את פניו, ואם אינו יכול להחזיר את פניו, יכין את לבו כנגד בית קדש הקדושים:

ו. היה יושב בספינה או בקרון או באסדה, יכין את לבו כנגד בית קדש הקדושים:

ז. רבוי אלעזר בן עזריה אומר, אין תפלה המוספים אלא בחבר עיר. וחייבים אומרים, בחבר עיר ושלא בחבר עיר. רבוי יהודה אומר משמו, כל מקום שיש חבר עיר, היחיד פטור מתקלה המוספים: